

Измене Закона о спречавању корупције – ОДИХР – актуелне одредбе, оригинални предлози ТС, Нацрт Службе НСРС и коментар Нацрта

Транспарентност Србија, 20.9.2024.

Достављено: Радној групи за унапређење изборног процеса

Садржај

Измене Закона о спречавању корупције – ОДИХР – актуелне одредбе, оригинални предлози ТС, Нацрт Службе НСРС и коментар Нацрта	1
Појмови.....	3
Препоруке ОДИХР.....	4
Обавезе, забране и ограничења за јавне функционере - члан 50.....	5
Наслов члана	5
Став 1 – на кога и шта се члан односи.....	5
Став 2 – забрањено коришћење јавних ресурса	6
Став 3 – дозвољено коришћење јавних ресурса.....	7
Став 4 – предочавање својства у којем функционер иступа	7
Нови став 5 – означавање профила на друштвеним мрежама	9
Нови став 6 – забране у вези са коришћењем јавне функције	10
Нови став 7 – ко не мора да наглашава својство у ком иступа	10
Нови став 8 – ограничења за спровођење промотивних активности у својству јавног функционера	11
Нови став 9. – дефиниција промотивне активности	14
Нови став 10 – планови промотивних активности	15
Став 10 – рокови за поступање Агенције	17
Обавезе Агенције током изборне кампање – члан 50а	18
Став 1 – опште дужности Агенције	18
Активности које се прате - усаглашено	18
Праћење у случају сумње.....	18
Начин праћења	19
План праћења	19
Преостали ставови у вези са праћењем - усаглашено	20
Поступак пред Агенцијом – члан 78.....	21
Одлуке Агенције – члан 80.....	24
Објављивање одлука Агенције – члан 85	26
Казнене одредбе – чланови 103. и 104.....	29

Појмови

„**Нацрт Скупштине**“: нацрт закона о изменама и допунама Закона о спречавању корупције, достављен 19.9.2024, који је припремила Служба НСПС након консултација, полазећи од предлога ТС из маја 2024.

„**Оригинални Предлог ТС**“: Предлог ТС од 7. маја 2024.

https://transparentnost.org.rs/images/dokumenti_uz_vesti/TS_komentari_i_predlozi_ZSK_maj_2024.pdf

„**Предлог ТС**“: Предлог одлуке РГ, припремљен за изјашњавање на РГ 9. маја 2024.

<http://www.parlament.gov.rs/narodna-skupstina-/sastav/radna-tela.5001.html>

„**Закон**“: Закон о спречавању корупције, „Службени гласник РС“, бр. 35 од 21. маја 2019, 88 од 13. децембра 2019, 11 од 12. фебруара 2021 - Аутентично тумачење, 94 од 27. септембра 2021, 14 од 7. фебруара 2022.

<https://pravno-informacioni-sistem.rs/eli/rep/sgrs/skupstina/zakon/2019/35/3/reg>

Препоруке ОДИХР

Препорука ОДИХР број: 5/2023 која гласи: Законом би требало да се обезбеди јасно раздвајање између јавних функција и активности у кампањи носилаца тих функција. Власти би требало да предузму мере којима се спречава злоупотреба положаја и државних ресурса, а све прекршаје да решавају проактивно кроз пропорционалне и одвраћајуће санкције.

Препорука ОДИХР број: 4/2022 која гласи: Власти треба да предузму мере за спречавање злоупотребе службеног положаја и јавних ресурса. Закон би требало да обезбеди јасно раздвајање између званичних функција и предизборних активности носилаца функције. Надлежни државни органи треба да проактивно санкционишу кршења и да их решавају кроз пропорционалне и дестимулативне санкције.

Препорука ОДИХР број: 2/2017 која гласи: Да би се учесницима избора обезбедиле једнаке могућности у такмичењу, потребно је строго поделити активности које су државничке и оне које су страначке и придржавати се те поделе.

Препорука ОДИХР број: 17/2023 која гласи: Законодавство би требало изменити како би се захтевало од Агенције за спречавање корупције да благовремено објави одлуке о кршењу Закона о спречавању корупције за време изборне кампање укључујући и све пратеће тужбе. Додатно, праћење усклађености са овим законом требало би да буде одређено као задатак теренских посматрача Агенције, уколико се настави са њиховим распоређивањем у будућим изборима.

Обавезе, забране и ограничења за јавне функционере - члан 50

Наслов члана

Актуелни закон / Нацрт Скупштина

Чланство и функција у политичком субјекту

Члан 50.

Предлог ТС:

Раздвајање јавне функције и активности у политичком субјекту

Члан 50.

Став 1 – на кога и шта се члан односи

Актуелни закон / Нацрт Скупштина

Јавни функционер може да врши функцију у политичкој странци, односно политичком субјекту и да учествује у њиховим активностима, ако то не угрожава вршење јавне функције и ако то није законом забрањено.

Предлог ТС:

Јавни функционер може **да буде члан политичке странке**, да врши функцију у политичкој странци, **да буде кандидат или заступник политичког субјекта** и да учествује у њиховим активностима, ако то не угрожава вршење јавне функције и ако то није законом забрањено.

Образложење ТС:

Први став је благо модификован у односу на постојећи текст Закона, тако да тачније одражава суштину ствари. Поред тога, изричито су поменуте и неке ситуације које до сада нису биле уређене – када функционер није члан странке, али је кандидат политичког субјекта на изборима („нестраначки кандидат”, „кандидат групе грађана”), односно када је заступник политичког субјекта (а није ни члан, ни кандидат). Одредба ст. 1. не прописује нове забране за политичке активности јавних функционера, већ се позива на постојеће.

Став 2 – забрањено коришћење јавних ресурса

Актуелни закон / Нацрт Скупштина

Јавни функционер не може да користи јавне ресурсе за промоцију политичких странака, односно политичких субјеката, под чиме се посебно подразумева коришћење јавних ресурса у сврху јавног представљања учесника у изборима и њихових изборних програма, позивања бирача да за њих гласају на изборима, односно да бојкотују изборе, као и коришћење јавних ресурса за друге видове политичких активности, као што су рад са бирачима и чланством, организовање и одржавање скупова и промоција, израда и подела рекламног материјала, брошура, лифлета и публикација, политичко оглашавање, истраживање јавног мњења, медијске, маркетиншке и консултантске услуге и спровођење обука за страначке активности.

Предлог ТС:

Јавни функционер не може да користи јавне ресурсе за промоцију политичких субјеката **или за наношење штете политичком субјекту**, под чиме се посебно подразумева коришћење јавних ресурса у сврху представљања учесника у изборима и њихових изборних програма, позивања бирача да за њих гласају **или да за њих не гласају на изборима**, односно да бојкотују изборе, као и коришћење јавних ресурса за друге видове политичких активности.

6

Образложење ТС: Други став је такође модификован у односу на постојећу одредбу Закона. Док се у постојећој одредби Закона говори о забрани коришћења јавне функције и јавних ресурса за промоцију политичке странке и политичког субјекта, овде се норма с једне стране поједностављује (укључивање политичких странака под шири појам политичког субјекта), а с друге стране се прецизира и шири. Наиме, забрањено је користити јавну функцију не само за промоцију у корист (свог) политичког субјекта, већ и на штету (противничког) политичког субјекта. Примера ради, не само да би било забрањено (као што је и сада) да министар користи јавне ресурсе (нпр. службени аутомобил) како би посетио скуп који организује његова политичка странка или да ангажује запослене у кабинету да шаљу позиве на страначки скуп, већ би било забрањено да у својству министра присуствује или промовише скуп који је сазван да би се критиковала политика других политичких субјеката уз позиве грађанима да за њих не гласају. Предложено је да се бришу поједини таксативно набројани видови политичких активности. Тај део норме је непотребан, будући да је појам политичких активности већ дефинисан другим законом.

Став 3 – дозвољено коришћење јавних ресурса

Нацрт Скупштина

Изузетно од става 2. овог члана, јавни функционер може да користи јавне ресурсе ради заштите личне безбедности, уколико је таква употреба јавних ресурса уређена прописима из те области или одлуком служби које се старају о безбедности јавних функционера.

Предлог ТС:

Изузетно од става 2. овог члана, јавни функционер може да користи јавне ресурсе, **у мери у којој је то неопходно** ради заштите личне безбедности, уколико је таква употреба јавних ресурса уређена прописима из те области или одлуком служби које се старају о безбедности јавних функционера.

Образложење предлога ТС: У ставу 3. је предложена допуна како би се спречила неоснована примена изузетка од општег правила. Наиме, прецизира се да се јавни ресурси могу користити и код политичких активности само у мери у којој је то неопходно за остваривање сврхе. Примера ради, министар унутрашњих послова, који је штићено лице би имао свакако имао право да користи службено возило и обезбеђење када одлази на партијски митинг, али не би имао право да то возило користи и за превоз својих страначких колега.

7

Став 4 – предочавање својства у којем функционер иступа

Актуелни закон:

Јавни функционер је дужан да увек недвосмислено предочи саговорницима и јавности да ли износи став органа у којем врши јавну функцију или став политичке странке, односно политичког субјекта.

Нацрт Скупштина:

Сматра се да јавни функционер саговорницима и јавности износи став органа у којем врши јавну функцију, изузев када недвосмислено предочи саговорницима и јавности да износи став политичког субјекта.

Коментар ТС на Нацрт Скупштине:

Одредба Нацрта доноси елегантно решење које може да унапреди стање, јер смањује простор за произвољна тумачења приликом утврђивања у којем својству је

функционер наступао.

У одређеној мери она би представљала и додатни терет јавним функционерима у ситуацијама када је из околности очигледно да наступају у другом својству – нпр. када држе конференцију за штампу у страначким просторијама, али би била од велике користи у бројним другим ситуацијама када својство у којем наступају није јасно (нпр. интервјуи за медије).

У сваком случају, да би ова норма имала потпуно дејство потребно је нешто што постоји у предлогу ТС: забрана да јавни функционер **у том својству** учествује у активностима политичког субјекта (у кампањи или ван ње). Док пропуст функционера да нагласи у ком својству наступа може да буде и плод случајне омашке и лакши прекршај, свесно учешће у активности политичког субјекта би била тежа повреда и злоупотреба јавне функције. Поред тога, она би могла да настане и у случају да функционер ништа не прича (не износи никакве ставове), већ се само појави на неком страначком догађају и, на пример, буде најављен као министар, градоначелник, директор дома здравља, а потом не учини ништа да одагна „забуну“.

Предлог ТС:

Јавни функционер је дужан да недвосмислено предочи саговорницима и јавности да ли износи став органа у којем врши јавну функцију или став политичког субјекта, **изузев када је то очигледно на основу места и прилике у којој се став износи и видљивих обележја органа у којем врши јавну функцију, односно политичког субјекта.**

Јавни функционер не може у том својству да учествује у активностима политичког субјекта.

Образложење предлога ТС: У ставу 4. се такође обједињују појмови политичке странке и политичког субјекта како би се избегло дуплирање. Битна промена је то што би се положај јавних функционера олакшао брисањем обавезе да назначе у којем својству наступају уколико је то очигледно. Како функционери који желе да поштују закон не би дошли у ситуацију да предочавају ове чињенице када за тиме нема никакве потребе, уводи се изузетак од правила. „Очигледност“ проистиче из места на којем се функционер обраћа јавности (нпр. страначка говорница/просторије државног органа), на основу прилике о којој је реч (нпр. страначка конференција за штампу/ потписивање међународног уговора) или на основу видљивих обележја (потпис функције испод имена функционера на конференцији којој присуствује, назив и лого државног органа/политичке странке иза функционера који даје изјаве, страначке новине/сајт општине на којем се објављује саопштење итд.). С друге стране, функционери ће бити дужни да предоче информације о својству у којем говоре онда када постоји могућност забуне,

на пример, када дају изјаве за медије телефонски или на „неутралним местима“, у неформалним сусретима са привредницима, представницима правних лица или грађана итд.

Забрана учешћа на страначким активностима у својству јавног функционера важила би за све функционере, без разлике, како оне који иначе могу да буду политички ангажовани, тако и за оне којима је то иначе забрањено. Ова забрана сада не постоји, или макар није формулисана на изричит начин. Наиме, од функционера се тражи да разграниче („јасно предоче“) у којем својству наступају, а забрањено им је и да „користе јавне ресурсе“. Међутим, није јасно да ли би и само присуство државног функционера страначком скупу (нпр. ако нису коришћени неки други јавни ресурси осим времена функционера) било забрањено. Нова одредба би отклонила и такве дилеме.

Нови став 5 – означавање профила на друштвеним мрежама

Нови став 5. у Нацрту Скупштине:

Јавни функционер је дужан да означи профил који користи у својству јавног функционера на друштвеним мрежама и на том профилу не сме да поставља објаве које се односе на активности политичке странке, односно политичког субјекта. Јавни функционер не сме да поставља објаве које се односе на вршење његове јавне функције на профил на друштвеној мрежи који није означен као профил који користи у својству јавног функционера.

9

Коментар ТС на Нацрт Скупштине:

Ово су веома корисне допуне. Ипак, потребно је размотрити домет нових правила у односу на досадашњу праксу и могућности да се сврха нових обавеза и забрана изигра.

Овде су забране и обавезе непосредно везане за јавног функционера. Међутим, могуће је да би се у пракси примене јавило питање да ли је јавни функционер прекршио ту обавезу или забрану или је то учинило неко друго лице – нпр. администратор друштвене мреже у органу власти (нпр. службеник за односе са јавношћу) или администратор друштвене мреже у политичком субјекту. Решење би могло да буде да се норма допуни, нпр. „Јавни функционер је одговоран за садржину својих профила на друштвеним мрежама и када их уређује друго лице.“

Треба размотрити да ли је „профил“ исправан термин (можда „налог“?).

Поред тога би требало прописати прекршаје за све облике кршења ове одредбе (тренутно постоји само за пропуст да се означи профил јавног функционера).

Питање које остаје недовољно разјашњено у вези са овом одредбом, а битно је за примену другог закона (о финансирању политичких активности): у пракси се дешавају ситуације да се на профилу јавног функционера који се користи (и) у том својству, промовише политички субјект. То би овом нормом било изричито забрањено. С друге стране, такве појаве се не третирају као забрањен вид финансирања политичког субјекта у виду бесплатне услуге. Поред тога, у неким одлукама, Агенција за спречавање корупције је уско тумачила појам „јавног ресурса“, тако да профил на друштвеној мрежи који користи јавни функционер и у службене сврхе, али га је отворио као физичко лице, не третира као јавни ресурс, те да стога нема ни „злоупотребе јавних ресурса“. Решење за овај проблем би могло бити проширење појма „јавног ресурса“.

Нови став 6 – забране у вези са коришћењем јавне функције

Нови став 6 / Актуелни ст. 5

Нацрт Скупштине / Актуелни Закон:

Јавни функционер не може да користи јавне скупове на којима учествује и сусрете које има у својству јавног функционера, за промоцију политичких странака, односно политичких субјеката, под чиме се посебно подразумева коришћење тих јавних скупова и сусрета за **јавно** представљање учесника у изборима и њихових изборних програма, позивање бирача да за њих гласају на одређеним изборима, односно да бојкотују изборе.

10

Предлог ТС:

Јавни функционер не може да користи јавне скупове на којима учествује и сусрете које има у својству јавног функционера, за промоцију **политичких субјеката или наношење штете политичком субјекту**, под чиме се посебно подразумева коришћење тих јавних скупова и сусрета за представљање учесника у изборима и њихових изборних програма, позивање бирача да за њих гласају **или да за њих не гласају** на одређеним изборима, односно да бојкотују изборе.

Напомена: разлике су означене **масним словима**.

Образложење ТС: Предложене су измене из разлога који су образложени у вези са изменама у ставу 2.

Нови став 7 – ко не мора да наглашава својство у ком иступа

Нови став 7 / Актуелни ст. 6

Нацрт Скупштине / Актуелни Закон са назначеном допуном:

Одредба става 4. овог члана не односи се на народне посланике, посланике у скупштини аутономне покрајине и одборнике у скупштини јединице локалне самоуправе **и градске општине**.

Оригинални предлог ТС (модификовани предлог, изнет на гласање је идентичан Нацрту Скупштине:

Одредба става 4. овог члана не односи се на народне посланике, посланике у скупштини аутономне покрајине и одборнике у скупштини јединице локалне самоуправе и градске општине који не врше функцију председника и потпредседника скупштине и председника скупштинског радног тела.

Нови став 8 – ограничења за спровођење промотивних активности у својству јавног функционера

Нацрт Скупштине (са назначеним разликама у односу на предлог ТС):

У периоду изборне кампање **а након истека рока за подношење изборне листе односно подношења предлога кандидата за председника Републике**, јавни функционер не може да у том својству организује промотивне активности органа јавне власти, да их спроводи нити да учествује у промотивним активностима које организују друга лица, изузев:

- **када је унапред, пре расписивања избора, планирано да се промотивна активност изврши у одређено време и на одређени начин;**

- када је реч о јавним манифестацијама које се по устаљеној пракси спроводе у одређено време и уз учешће носиоца одређене јавне функције;

- када је учешће јавног функционера неопходно због одржавања међународних односа.

Коментар ТС на Нацрт Скупштине:

Не постоји ни један оправдани разлог због којег би ограничење за спровођење промотивних активности јавних функционера важило само у последњим недељама изборне кампање (након истека рока за предају изборних листа), а не и током целе изборне кампање.

Када је реч о унапред планираним активностима, иако је предложено решење несумњиво боље од оног из постојећег закона, постоје могућности да се ограничење изигра, о чему ће бити више речи у коментару следећег предлога (који се односи на садржину плана).

Суштина забране / ограничења из предлога ТС (видети доле) јесте **да је овде реч о активностима које** (било да су стварно планиране унапред у то време или не) **нису неодложне** (а често ни потребне), **или јесу потребне, или су чак неодложне, али не подразумевају нужно учешће функционера, или пак не постоји нужност да се активност спроводи као промотивна**. Узмимо, на пример, да се у Бечеју одржавају локални избори 3. новембра (или пак покрајински или републички избори) а да је министар просвете планирао унапред да током октобра посети школе у Војводини и да им свечано уручи електронске табле, и при том одржи конференцију за медије. У том случају јесте неодложно да се школама уручи наставно средство, али није неопходно да то учини министар просвете, нити да се тим поводом организује конференција за штампу. Ако ипак управо министар просвете жели да искористи ту прилику и да се састане са директором школе и професорима, није нужно да се тај сусрет најављује, да се том приликом дају изјаве медијима, да се објављују фотографије и снимци са догађаја. У околностима изборне кампање, чак и у случају да је промотивна активност унапред планирана из неког другог разлога (нпр. промоција коришћења овог наставног средства), она ће за ефекат имати додатну индиректну промоцију политичке странке из које долази министар као јавни функционер.

Предлог ТС који се односи на иста питања (са назначеним разликама у односу на Нацрт Скупштине):

12

У периоду изборне кампање, јавни функционер не може да у том својству организује промотивне активности органа јавне власти, да их спроводи, нити да учествује у промотивним активностима које организују друга лица, изузев:

а) када је прописана обавеза да се промотивна активност изврши у одређено време и на одређени начин, и када је једино јавни функционер овлашћен да ту обавезу испуни;

б) када је реч о јавним манифестацијама, које се по устаљеној пракси спровode у одређено време и уз учешће носиоца одређене јавне функције;

в) када је учешће јавног функционера неопходно због одржавања међународних односа.

Образложење ТС:

Одредба ст. 7. садржи забране за функционера који иначе сме да буде политички ангажован, а које важе само у доба изборне кампање. На овом месту треба напоменути да појам изборне кампање, када су одређене активности забрањене, треба тумачити тако да у доба одржавања кампање за председничке или парламентарне изборе забрана важи за све функционере. Када се пак одржавају покрајински, градски или општински избори, онда забраном не би били обухваћени функционери који обављају функцију ван подручја на којем се одржавају избори (али

би били обухваћени нпр. функционери Града Београда ако се одржавају избори за градску општину, или функционери неке општине у Војводини ако се одржавају покрајински избори). Чак и такви функционери, који иначе нису обухваћени забраном, не би смели да учествују у промотивним активностима на подручју где се одржавају избори (нпр. градоначелник Ниша у доба покрајинских избора у АПВ не би смео да учествује у промотивним активностима у својству јавног функционера у Суботици). Уколико ова правила нису сама по себи јасна, онда би и њих требало разрадити у посебној норми.

Према забрани из ст. 7. функционер не сме да сам организује промотивне активности, да их спроводи, нити да учествује у промотивним активностима које организује неко други. Шта се сматра промотивним активностима дефинисано је у посебној норми, у ст. 8. Реч је о широком спектру активности које као заједнички елемент имају медијску промоцију (мада, поред тога, могу имати и неке друге циљеве).

Промотивне активности би биле дозвољене уколико је испуњен један општи услов – неопходност/уобичајеност учешћа одређеног јавног функционера, који је разрађен у три модалитета.

Први услов се односи на ситуације када је прописано да се одређена активност мора извршити у одређено време и на одређени начин. На пример, ако је прописано да неку награду поводом државног празника уручује председник Републике или председник Народне скупштине, овај функционер ће то свакако учинити и у случају да празник пада у доба изборне кампање. С друге стране, такав услов не би био испуњен уколико би свечано отварање неких радова било организовано баш у доба изборне кампање (јер не постоји обавеза у прописима да се организује свечано отварање радова, нити да одређени функционер присуствује догађају). Слично томе, услов не би био испуњен ни у ситуацијама када министар обилази неко градилиште иако министарство има законску дужност да надзире извођење радова који се финансирају са њиховог буџетског раздела. Наиме, министар нема обавезу да обилази градилишта или да свечано отвара објекат – то би једнако квалитетно могао да уради и овлашћени службеник министарства који не обавља политичку функцију нити учествује у кампањи.

Уколико је уобичајено у дужем низу година да филмски фестивал отвара градоначелник, од те се праксе не би морало одступити само због тога што је наступила предизборна кампања, чиме би био задовољен други од наведених посебних услова. С друге стране, уколико неку манифестацију традиционално отвара директор локалне средње школе, а у доба изборне кампање то жели да учини министар просвете, услов не би био испуњен. Слично томе, услов не би био испуњен ни у случају да је уобичајено да се поводом неког догађаја даје саопштење, а у доба кампање се истим поводом заказује свечана конвенција и слично.

Трећи услов се тиче испуњавања међународних обавеза. На пример, председник Владе ће свакако учествовати у раду неке међународне конференције и говорити

на конференцији за штампу која се тим поводом одржава, без обзира на то што је у току изборна кампања, ако је у питању конференција на којој учествују други премијери, а не, на пример, само министри спољних послова. Слично томе, председник државе би и у доба изборне кампање могао да прима акредитиве нових амбасадора, и да о тим поводом изда саопштење.

Нови став 9. – дефиниција промотивне активности

Нацрт Скупштине:

Промотивна активност из става 8. овог члана јесте активност органа јавне власти **која има за циљ утицај на потенцијалног бирача да гласа за кандидата или изборну листу коју је предложила политичка странка на чији предлог је јавни функционер у том органу јавне власти изабран, односно именован.**

Коментар ТС на Нацрт Скупштине:

Овако формулисана норма би у великој мери обесмислила забране и ограничења из претходног става.

Иако смо сви свесни да је циљ многих промотивних активности управо оно што је у Нацрту наведено (да утичу на потенцијалне бираче да гласају за неку изборну листу), то није могуће недвосмислено доказати, изузев када сам јавни функционер повреди закон (нпр. тако што искористи промотивну активност да отворено позива да се гласа за његову странку или да се не гласа за противнике, што је и по садашњем закону забрањено). Када би се отворило питање да ли је прекршена законска норма, јавни функционер би у свом изјашњењу Агенцији за спречавање корупције могао да наведе да циљ промотивне активности није био утицај на потенцијалне бираче, већ нешто друго – нпр. промоција коришћења наставних средстава, промоција здравог живота међу младима, подршка рударима који раде у тешким условима, упознавање грађана са тиме како напредују радови на изградњи новог пута, информисање грађана о новим општинским пројектима и слично. Начин на који се води поступак пред Агенцијом и кратки рокови за поступање битно ограничавају могућност да Агенција, евентуалним прибављањем додатних доказа на несумњив начин утврди шта је била стварна намера јавног функционера, па би и одлука зависила од процене директора Агенције. Стога је погрешно везивати забрану/ограничење у Закону за било који субјективни елемент, попут намере (циља) који је имао јавни функционер, већ га треба максимално објективизовати, као што је учињено у ТС предлогу (који се у том смислу можда може и додатно прецизирати).

Поред тога, постоје многи јавни функционери који (макар формално) нису предложени

од стране било које политичке странке (нпр. помоћник министра се бира на конкурс), тако да на њих ова норма не би никако могла да се примени. Штавише, јавни функционер може иницијално бити изабран на предлог једне странке, а радити кампању за кандидата друге странке (нпр. зато што је у међувремену променио странку коју подржава).

Предлог ТС:

Промотивна активност из ст. 8. овог члана јесте активност **јавног функционера, органа власти или другог лица која има за циљ или за коју се може очекивати да ће имати за последицу објављивање речи, лика или гласа јавног функционера у медијима.**

Образложење ТС: У ст. 8. дата је дефиниција промотивних активности у вези са којима су прописане забране и ограничења у претходном ставу. „Промотивна активност” јесте активност функционера, органа власти или другог лица која има за циљ или се може с разлогом очекивати да ће имати за последицу објављивање речи, лика или гласа функционера у медијима. Промотивне активности су несумњиво активности које се саопштавају медијима (нпр. саопштења, изјаве), догађаји намењени медијима (нпр. конференције за штампу), догађаји на који се позивају медији (отварања градилишта), догађаји којима се омогућава присуство медија, чак и када нема формалног позива, те догађаји који иницијално нису били јавни, али се накнадно промовишу (накнадно обавештавање). Промотивне активности могу бити неплаћене, могу садржати посредне трошкове за буџет (нпр. упућивање саопштења из министарских кабинета) или носити директне трошкове (објављивање огласа у име општине или јавног предузећа у дневној штампи, дистрибуција општинског гласила у повећаном броју примерака).

15

Нови став 10 – планови промотивних активности

Нацрт Скупштине

Орган јавне власти је дужан да на својој интернет страници објави, односно на други начин учини доступним јавности, шестомесечне податке о промотивним активностима из става 8. овог члана. План промотивних активности за првих шест месеци текуће године објављује се најкасније 1. фебруара, а за других шест месеци најкасније 1. јула текуће године.

Коментар ТС

Овај предлог је свакако користан, не само због примене Закона о спречавању

корупције, већ и иначе, за примену других прописа, а нарочито Закона о лобирању. У том смислу би га требало употпунити, и то тако што би у посебном члану овог закона или Закона о лобирању, била прописана обавеза органа јавне власти да објављују информације о појединим активностима које планирају, као и оне које су спроведене.

Када је реч о конкретној одредби, постоји проблем у вези са тиме шта би се бележило. Идеја предлагача је да се у план уносе све промотивне активности. Ако се појам промотивне активности веже за став 8, а став 8 упућује на став 9, могло би се закључити да би органи власти у план уписивали промотивне активности које имају за циљ да утичу на потенцијалне бираче – другим речима да се јавни функционери унапред изјашњавају да је то циљ њихових посета општинама, конференција за штампу и слично (иако ништа од тога не би ни иначе смело да буде циљ активности органа власти и функционера који њима руководе). Из описаног се још боље може разумети због чега је неодржива дефиниција промотивних активности у ставу 9. Нацрта.

Предлагач је желео да предупреди прилагођавање планова промотивних активности изборној кампањи, тако што је прописао рок до када се мора ажурирати план (за прву и за другу половину године). Ова добра идеја није доведена до краја, јер се изузетак у ставу 8. (када јавни функционер може да спроведе промотивну активност) односи на оно што је *планирано*, а не на активности које су планиране закључно са првим фебруаром, односно првим јулом. То би се могло исправити допуном у ставу 8.

16

И поред тога је предлог мањкав, јер се његови ефекти битно разликују у зависности од доба године када ће избори бити расписани. На пример, ако се зна да ће избори бити одржани у марту, јавни функционер може да испланира мноштво промотивних активности до 1.2. те године тако да се десе током кампање, док би му било нешто теже да то учини ако се избори одржавају тек у јулу. Норма би се могла побољшати уколико би постојала обавеза да се планови праве тако да покривају период целог мандата на који је јавни функционер изабран, именован или постављен и да се ажурирају периодично (нпр. најмање једном месечно), те да се евентуално спровођење промотивних активности у кампањи допусти само у случају да је активност планирана значајно пре времена када су (ванредни) избори расписани (нпр. годину дана раније), а никако у случају када је промотивна активност планирана за период када би требало да се одрже одређени редовни избори (нпр. председнички, локални избори у некој општини ако се промоција ради у тој општини). При овоме посебно треба имати у виду још један ризик – расписивање ванредних избора је у последњој деценији искључиво зависило од воље власти, то јест управо оних политичких структура из којих долазе јавни функционери који би били у прилици да на овај начин злоупотребе своју функцију за потребе изборне промоције. Пошто, у ситуацијама када не постоји криза Владе (губитак подршке парламентарне већине), искључиво од воље власти зависи да ли ће и када бити расписани ванредни избори, онда управо странке које су на власти и јавни функционери из тих странака, могу да прилагоде планове промотивних активности органа власти изборној промоцији. Са

постављањем веома дугог рока (годину дана), тај ризик би се донекле ублажио.

Додатно, проблем би могао да се јави и у погледу детаљности планирања – нпр. ако би биле планиране активности попут „посете градилиштима, посете школама“, а без прецизирања места одржавања, то би могло да послужи за изигравање закона (нпр. тако да се посете одрже управо у општинама где се одржавају локални избори).

Став 10 – рокови за поступање Агенције

Нацрт Скупштине упоређен са актуелном нормом:

У току изборне кампање, у поступку из члана 78. ст. 1. и 2. овог закона, у коме одлучује да ли постоји повреда из ст. 1, 2, 4, 5, 6. и 8.~~1, 2, 4. и 5.~~ овог члана, Агенција одлучује у року од пет дана од дана покретања поступка по службеној дужности, односно од дана пријема пријаве правног или физичког лица.

Предлог ТС:

Предлог ТС је суштински истоветан (треба ускладити са изменама осталих ставова).

Обавезе Агенције током изборне кампање – члан 50а

Поређење Нацрта Скупштине и предлога ТС (наглашено тамо где се разликује):

После члана 50. додају се назив члана и нови члан 50а, који гласе:

„Праћење активности јавних функционера током изборне кампање
Члан 50а

Став 1 – опште дужности Агенције

Агенција током изборне кампање прати поштовање обавеза јавних функционера из члана 50. овог закона.

Агенција током изборне кампање прати поштовање обавеза јавних функционера из члана 50. овог закона, објављује налазе праћења и по службеној дужности покреће поступак у случају утврђених неправилности.

18

Активности које се прате - усаглашено

Став 2: (суштински истоветан)

Праћењем из става 1. овог члана обухватају се обавезно активности јавних функционера који у том својству наступају у медијима, на конференцијама за штампу, говоре на јавним скуповима, објављују изјаве на интернет страницама органа јавне власти, званичним друштвеним мрежама органа јавне власти, као и на отвореним приватним каналима комуникације са јавношћу на којима јавни функционер објављује информације о активностима које предузима у том својству.

Праћење у случају сумње

Став 3 из предлога ТС (не постоји у Нацрту Скупштине)

Праћење се врши и у случају сумње у којем својству наступа лице које врши јавну функцију, односно увек када није јасно назначено да је реч о наступу у својству

функционера политичке странке, кандидата на изборима или носиоца изборне листе.

Начин праћења

Став 3. из Нацрта (наглашен део норме из предлога ТС који је изостављен):

Праћење из става 1. овог члана врши се непосредним увидом службеника, односно других лица по налогу Агенције, увидом у информације које су објављене у медијима и на друштвеним мрежама, прикупљањем информација од органа јавне власти, пружалаца медијских услуга, јавних функционера, других правних и физичких лица.

План праћења

Став 4 Нацрта:

У року од три дана од дана расписивања избора директор Агенције доноси план праћења активности јавних функционера током изборне кампање, којим се утврђује списак јавних функционера који ће бити праћени, на основу процене ризика, методом случајног одабира (узорка).

Став 5 Предлога ТС:

У року од три дана од дана расписивања избора директор Агенције доноси план праћења активности јавних функционера током изборне кампање, којим се утврђује списак јавних функционера који ће бити обухваћени праћењем, водећи рачуна о ризицима да наступи кршење правила из члана 50. овог закона.

ТС Коментар Нацрта Скупштине

Постоји могући проблем са решењем из Нацрта. Према предлогу и искуству ТС, узорак треба да буде сачињен превасходно на основу процене ризика (нпр. тако да буду укључени функционери који управљају појединим ресорима, они који су без обзира на ресор водили у ранијим изборним процесима активну „функционерску кампању“, они који су високо ранжирани на листама кандидата и слично), а тек у неким ситуацијама на основу случајног узорка (нпр. одабир једног председника београдске градске општине чије ће активности бити праћене). Стога би метода случајног одабира могла да се примени тек супсидијерно, када процена ризика не указује да би у узорак требало да буде укључено одређено лице.

Преостали ставови у вези са праћењем - усаглашено

Преостали ставови Нацрта Скупштине и предлога ТС су истоветни:

Списак јавних функционера из става 4. овог члана садржи не мање од 50 лица када се одржавају избори за народне посланике или председника Републике, не мање од 30 лица када се одржавају избори за посланике у скупштини аутономне покрајине или избори за одборнике у скупштини града Београда и не мање од 20 лица када се одржавају избори за одборнике у скупштини јединице локалне самоуправе или градске општине.

Став 6. Нацрта и став 7. из предлога ТС – истоветни:

Када се избори одржавају истовремено у више градова, општина или градских општина, списак јавних функционера из става 4. овог члана садржи најмање три лица која обављају јавну функцију у органима сваког од тих градова, општина, односно градских општина.

Агенција током изборне кампање једном недељно објављује налазе праћења из става 1. овог члана.

У случају сумње у кршење обавеза из члана 50. овог закона, Агенција без одлагања покреће поступак по службеној дужности.

Средства за обављање послова праћења активности јавних функционера током изборне кампање обезбеђују се Агенцији у буџету Републике Србије, а у случају ванредних избора из текуће буџетске резерве, у складу са предлогом који достави директор Агенције.

Поступак пред Агенцијом – члан 78

Нацрт Скупштине: не предвиђају се промене

Актуелна норма (ставови 1-3):

Поступак у коме се одлучује о постојању повреде овог закона покреће Агенција по службеној дужности.

Агенција може да покрене поступак по захтеву органа јавне власти који је јавног функционера изабрао, поставио или именовао или у коме је јавни функционер на јавној функцији или по пријави физичког или правног лица.

Агенција може да покрене поступак по службеној дужности и на основу пријаве физичког или правног лица.

Предлог ТС:

У члану 78. Закона о спречавању корупције („Службени гласник РС”, бр. 35/19, 88/19, 11/21 – аутентично тумачење, 94/21 и 14/22) ставови 1, 2 и 3 мењају се и гласе:

"Поступак у коме се одлучује о постојању повреде овог закона Агенција покреће по службеној дужности или на основу пријаве физичког или правног лица.

Агенција може да покрене поступак и по захтеву органа јавне власти који је јавног функционера изабрао, поставио или именовао у коме је јавни функционер на јавној функцији.

Поступак из става 1 овог члана који Агенција покреће на основу пријаве физичког или правног лица је покренут када Агенција прими пријаву/у тренутку пријема пријаве' *Образложење ТС:*

Предложеним амандманом извршено је номотехничко унапређење члана 78 Закона, као и његово усклађивање са одредбама Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС”, бр. 18/2016, 95/2018 – аутентично тумачење и 2/2023).

Закон о спречавању корупције у члану 7. који носи назив "Сходна примена закона којим се уређује општи управни поступак" прописује упућујућу норму која изричито предвиђа да се у поступку који води Агенција сходно примењује закон којим се уређује општи управни поступак. Закон о општем управном поступку у члану 90. под називом "Начин покретања поступка" предвиђа да се поступак покреће

захтевом странке или по службеној дужности.

Одредба става 1 унапређена је двоструко. Унапређење се пре свега огледа у томе што је у њему, израз "може" који садржи став 2 овог члана (који сагласно Методологији за процену ризика од корупције у прописима Агенције за спречавање корупције

https://acas.rs/storage/page_files/Metodologija%20za%20procenu%20rizika%20od%20korupcije%20u%20propisima.pdf

представља фактор ризика од корупције под називом "Неодређен, нејасан или дискрециони основ за одлучивање") замењен изразом "покреће се". На тај начин је одредба која представља широк правни основ за дискреционо одлучивање, према коме је у сваком конкретном случају Агенција за спречавање корупције била овлашћена да бира какву одлуку ће да донесе тј. да ли ће или не покренути поступак по пријави физичког или правног лица, замењен императивном нормом, по угледу на одредбу члана 90 Закона о општем управном поступку, која не оставља простор за различита тумачења. Истовремено, став 1 је унапређен и тиме што ће, у случају усвајања амандмана, у њему на потпун и прецизан начин бити изричито прописани сви начини за покретања поступка за утврђивање повреда Закона о спречавању корупције.

22

Промена става 2 је последична и састоји се у томе што је у њему брисана одредба која пријаву физичког и правног лица, која је сада прописана у ставу 1 овог члана, предвиђа као могући начин за покретање поступка.

Амандманом се предлаже потпуна и промена става 3 овог члана из два разлога. Првог, реч је о чисто деклараторној одредби која нема никакву сврху нити разлог постојања. Овлашћење из става 1 овог члана према коме Агенција може по службеној дужности да покрене поступак за утврђивање да ли постоји повреда Закона не предвиђа било каква ограничења, односно Агенција је овлашћена да покрене поступак увек када сматра да постоји основ и потреба за тим неvezано да ли постоји или не пријава физичког и правног лица. Због тога је фаворизовање и истицање пријаве физичког и правног лица као ексклузивног иницијалног акта на основу кога Агенција може да поступа по службеној дужности непотребно. Осим тога, њено истицање је и погрешно јер би у случају њеног опстанка у правном поретку ова одредба представљала, сагласно Методологији за процену ризика од корупције у прописима Агенције за спречавање корупције

https://acas.rs/storage/page_files/Metodologija%20za%20procenu%20rizika%20od%20korupcije%20u%20propisima.pdf

фактор ризика од корупције под називом "Сукобљене одредбе" имајући у виду да сходна примена Закона о општем управном поступку налаже да се поступак покреће, а не да се може покренути, подношењем пријаве.

То је истовремено и разлог за нову формулацију става 3 овог члана. У свом досадашњем поступању Агенција је, у случајевима када је сматрала да јавни функционер није повредио Закон о спречавању корупције, подносиоцу пријаве упућивала акт под називом „Обавештење“ о томе да „нема основа да води поступак за одлучивање о постојању повреде члана 50. Закона“ (применом члана 81. ст. 3. Закона). Већ на основу самог назива лако је видљиво да каталог управних аката, прописан чланом 16 ст 2 Закона о општем управном поступку, не садржи акт под тим називом већ изричито предвиђа решење и закључак као појединачне управне акте. То је и разлог зашто судска пракса не признаје нити препознаје обавештење као управни акт јер се њиме не одлучује о било којем/чијем праву или обавези. Истовремено, наведени акт не садржи изреку, односно он не садржи мериторну одлуку чија законитост или правилност би морала да буде предмет контроле. На тај начин Агенција је у досадашњој пракси повређивала права која Устав гарантује свим подносиоцима пријава: право на приступ правди, право на судско преиспитивање управних аката и право на делотворан правни лек јер управни спор није могуће покренути подношењем тужбе против обавештења.

За остварење тог циља Агенција је користила погрешну правну терминологију и наводила нетачан правни основ за такво своје поступање. Нетачан правни основ се састоји у томе што је Агенција као правни основ за достављање "Обавештења" наводила одредбу чл. 81 ст. 3 Закона о спречавању корупције. Поменути члан се, како му и назив говори "Јавност поступка" односи на механизме који треба да обезбеде јавност рада Агенције а не на начин њеног одлучивања. Због тога он у ставу 3. изричито прописује да је Агенција дужна да обавести подносиоца пријаве о исходу поступка покренутом на основу захтева или пријаве а не, како је у "Обавештењу" наведено, о исходу поступања. На основу тога може да се основано закључи да је Агенција по пријавама ипак покренула и водила поступак.

23

Такав закључак потврђују и неки други наводи тј. ставови из "Обавештења" којима се истиче да је Агенција по пријавама предузимала активности тј. поступала. Према тим наводима Агенција је предузимала не само активности које представљају претходно испитивање пријаве, односно да ли пријава садржи све обавезне елементе за покретање поступка већ и оне друге, суштинске активности којима се врши провера чињеница садржаних у пријави и доказа достављених у њу као што су нпр. гледање и слушање снимака и њихова анализа или увид у отворене базе података. Због тога је и закључак да „нема основа да води поступак за одлучивање о постојању повреде члана 50. Закона“ контрадикторан чињеницама садржаним у "Обавештењу".

Да би се, у интересу правне сигурности, предупредило такво поступање Агенције у будућем раду новом формулацијом става 3 "пренесена" је у Закон о спречавању корупције и прилагођена конкретним потребама одредба члана 91 став 2 Закона о општем управном поступку сагласно којом се поступак по пријави физичког или правног лица сматра покренутим у тренутку пријема пријаве.

Одлуке Агенције – члан 80

Нацрт Скупштине

„Директор Агенције доноси решење којим се утврђује повреда овог закона и изриче мера или обуставља поступак покренут по службеној дужности или по пријави.

Поступак се обуставља када се утврди да нема основа за вођење поступка за одлучивање о постојању повреде овог закона.

Против решења директора Агенције може да се изјави жалба Већу Агенције, у року од 15 дана од дана пријема решења.

Веће Агенције је дужно да о жалби одлучи у року од 30 дана од дана пријема жалбе.

Изузетно од става 4. овог члана, у току изборне кампање, Веће Агенције је дужно да о жалби одлучи у року од 15 дана од дана пријема жалбе.

Одлука Већа Агенције је коначна и против ње може да се покрене управни спор.

У управном спору суд је дужан да пресудом реши управну ствар.

Ако је у поступку пред Агенцијом утврђена повреда овог закона, директор Агенције је дужан да поднесе захтев за покретање прекршајног поступка.“

24

Коментар ТС Нацрта Скупштине:

Предложеним изменама и допунама би се битно унапредио поступак. Међутим, норма би се могла додатно побољшати тиме што би били скраћени рокови за улагање жалбе, за одлучивање Већа Агенције и тако што би се утврдио рок за доношење одлуке од стране Управног суда. Наиме, пошто је за доношење одлуке директора прописан рок од 5 дана, тако би и рокови за улагање жалбе, требало да буду краћи, а нарочито рок за одлучивање Већа (не дуже од 5 дана). Исто тако, и рок за одлучивање Управног суда би требало да буде орочен, слично као што је то учињено са изборним споровима.

Актуелна одредба:

Одлуке и правна средства

Члан 80.

Одлуку којом се утврђује повреда овог закона и изриче мера или обуставља поступак доноси директор Агенције.

Поступак се обуставља када се утврди да не постоји повреда овог закона.

Против одлуке директора Агенције може да се изјави жалба Већу Агенције, у року од 15 дана од дана пријема одлуке.

Одлука Већа Агенције је коначна и против ње може да се покрене управни спор.

У управном спору суд је дужан да пресудом реши управну ствар.

Предлог ТС:

У члану 80. став 1. реч "Одлуку" замењује се речју "Решење".

Образложење ТС:

Предложеном изменом се спречава да Агенција у свом будућем раду, достављањем акта под називом "Обавештење", подносиоцима пријава ускраћује право на приступ правди, право на судско преиспитивање управних аката и право на делотворан правни лек.

Номотехнички то је учињено на тај начин што је израз "одлука" (који сагласно Методологији за процену ризика од корупције у прописима Агенције за спречавање корупције

https://acas.rs/storage/page_files/Metodologija%20za%20procenu%20rizika%20od%20korupcije%20u%20propisima.pdf представља два фактора ризика од корупције под називом "Недоследна употреба термина" и "Употреба недефинисаних појмова") који омогућава различита тумачења тог појма, односно доводи до злоупотреба у пракси тумачења значења норме, прецизиран изразом "решење" на које упућује сходна примена одредаба Закона о општем управном поступку које регулишу окончање поступка доношењем коначне одлуке или обуставу поступка.

У свему осталом образложење измена и допуна предложених за члан 78. вреди и за члан 80.

Објављивање одлука Агенције – члан 85

Актуелна норма са истакнутим допунама на основу Нацрта Скупштине:

Јавно објављивање одлука

Члан 85.

Изрека и сажето образложење коначне одлуке којом је јавном функционеру изречена мера јавног објављивања препоруке за разрешење са јавне функције и мера јавног објављивања одлуке о повреди овог закона објављују се на интернет страници Агенције и у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Изрека и сажето образложење одлуке којом је јавном функционеру изречена мера из члана 82. овог закона у току изборне кампање, поводом повреде одредаба члана 50. овог закона, објављују се на интернет страници Агенције у року од 24 часа од дана доношења.

Жалба изјављена против одлуке из става 2. овог члана објављује се на интернет страници Агенције у року од 24 часа од дана пријема жалбе.

Коначна одлука из става 2. овог члана објављује се на интернет страници Агенције и у „Службеном гласнику Републике Србије”.

26

ТС коментар на Нацрт Скупштине:

Разлике између предлога ТС и Нацрта се односе на коришћење појма „одлука“ и „решење“, као и у погледу објављивања целог или „сажетог“ образложења.

Предлог ТС:

Коначно решење којим је јавном функционеру изречена мера јавног објављивања препоруке за разрешење са јавне функције и мера јавног објављивања одлуке о повреди овог закона објављују се на интернет страници Агенције и у „Службеном гласнику Републике Србије“ у року од 3 дана од дана доношења решења, у складу са законом којим се уређује заштита података о личности.

Изузетно од става 1. овог члана, решење донето у поступку у коме се одлучује о постојању повреде одредаба члана 50. овог закона учињене за време изборне кампање, објављују се на интернет страници Агенције у року од 24 часа од доношења решења, у складу са законом којим се уређује заштита података о личности.

Жалба изјављена против првостепеног решења одлуке из става 2. овог

члана објављује се на интернет страници Агенције у року од 24 часа од пријема жалбе.

Ако је коначним решењем из става 2. овог члана, јавном функционеру изречена мера из члана 82. овог закона, решење се објављује и у „Службеном гласнику Републике Србије“.

Образложење ТС:

Предложеним амандманом се, поред последичних измена и номотехничко унапређења члана 85, испуњава и Препорука број 17 из Извештаја ODIHR о парламентарним изборима у Републици Србији одржаним 17. децембра 2023. године.

Последична измена овог члана се састоји у томе што је, као што је указано у образложењу за предлог измене члана 80. израз "одлука" (који сагласно Методологији за процену ризика од корупције у прописима Агенције за спречавање корупције

https://acas.rs/storage/page_files/Metodologija%20za%20procenu%20rizika%20od%20korupcije%20u%20propisima.pdf

представља два фактор ризика од корупције под називом "Недоследна употреба термина" и "Употреба недефинисаних појмова") који омогућава различита тумачења тог појма, односно доводи до злоупотреба у пракси тумачења значења норме, прецизиран изразом "решење" на које упућује сходна примена одредаба Закона о општем управном поступку које регулишу окончање поступка доношењем коначне одлуке или обуставу поступка.

Номотехничко унапређење се огледа у брисању израза "сажето образложење" који, ни појмовно нити суштински, не постоји у правном поретку Републике Србије. Правни поредак Републике Србије, у складу са највишим и општеприхваћеним међународним стандардима и праксом, предвиђа, као правило које има одређене али ретке изузетке, да сваки правни акт као свој обавезни део мора да садржи образложење. Као механизам који треба да обезбеди његову ефикасну примену прописана је обавеза другостепених органа или суда да на ту чињеницу пази по службеној дужности и да га, у случају да утврди да образложење не постоји, уклони из правног поретка. Заштита легитимних интереса јавних функционера се ефикасно може остварити и без "урушавања" правног поретка на горе описани начин, једноставним прописивањем упућујуће норме. Упућујућа норма, водећи се разлозима који оправдавају заштиту података о личности, што је могући повод да се пропише правни институт који не постоји у нашем правном поретку - „сажето образложење“, упућује на сходну примену одредаба које регулишу заштиту података о личности приликом објављивања решења Агенције.

Осим тога, постојећа одредба члана 85, која сагласно Методологији за процену ризика од корупције у прописима Агенције за спречавање корупције

https://acas.rs/storage/page_files/Metodologija%20za%20procenu%20rizika%20od%20kor

urpcije%20u%20propisima.pdf

у себи садржи фактор ризика од корупције под називом "Непостојање конкретног рока" унапређена је прописивањем максималног времена након чијег протекла решење Агенције мора бити објављено.

Новим ставовима 2 и 3 који изричито прописују обавезу објављивања решења решења донетих током изборне кампање и жалби изјављених против њих, као и максимални рок за њихово објављивање испуњена је Препорука број 17 која препоручује измене Закона о спречавању корупције како би се захтевало од Агенције да промтно објављује своје одлуке о кршењу Закона о спречавању корупције током изборних кампања, заједно са свим повезаним жалбама.

Казнене одредбе – чланови 103. и 104.

Члан 103. став 2. мења се и гласи:

„Новчаном казном од 100.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај јавни функционер ако поступи супротно члану 50. ст. 1, 2, 4, 5, 6. и 8. овог закона.”

Актуелна одредба:

Новчаном казном од 100.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај јавни функционер ако врши функцију у политичкој странци, односно политичком субјекту и учествује у њиховим политичким активностима супротно члану 50. ст. 1, 2, 4, 5, 6. и 8. 50. ст. 1, 2, 4. и 5. овог закона.

У члану 104. став 1. после тачке 9) додаје тачка 10) која гласи:

„10) на својој интернет страници не објави, односно на други начин учини доступним јавности, податке о промотивним активностима у складу са чланом 50. став 8. овог закона (члан 50. став 10);“.

ТС коментар:

29

Садржина казnenих одредби зависи од решења која буду усвојена и може бити размотрена на крају, тако да ни једна забрањена радња не остане без запрећене казне.